

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

også kunne være farligt, hvis det gik for vidt.

Jeg kan kun sige over for det, at de pågældende parlamentsmedlemmer og hr. Haferkamp selvfølgelig kan have de personlige opfattelser, de vil have, men det ændrer ikke ved det danske folketingets ret til at bruge den hjemmel, det har, til kontrol og beslutning over for regeringens handlinger i fællesmarkedet, og det er selvfølgelig den, jeg føler mig forpligtet til at leve op til. Jeg mener, at de pågældende parlamentsmedlemmer og kommissionsmedlemmet hr. Haferkamp er fejlagtigt underrettet. De bygger deres kritik på et forkert grundlag, og de mangler åbenbart fuldstændig kendskab til den parlamentariske proces, som vi har valgt her i Danmark, både i henhold til grundloven og til tiltrædelsesloven.

Jeg mener imidlertid, at vi ikke kan hindre hverken parlamentsmedlemmer eller enkelte kommissionsmedlemmer i at ytre sig, som de nu personligt synes de vil, idet vi jo er tilhængere af ytringsfriheden, men det har ikke nogen som helst reel betydning, hverken hvad parlamentsmedlemmerne eller kommissionsmedlemmet siger i den sag. Hvis det er en sag, kommissionsmedlemmet som kommissionsmedlem ønsker at vi skal behandle, fordi Kommissionen har en eller anden holdning, så må Kommissionen meddele os denne sin holdning. Det har den selvfølgelig ikke gjort, og det er klart, at det agter den heller ikke at gøre.

Maigaard (SF):

Jeg skal først takke for svaret, som i hvert fald bekræfter — det er vi enige om — at de nugældende kontrolordninger kører efter gældende danske regler.

Jeg skal dernæst beklage min formfejl i begrundelsen for spørgsmålet. Den byggede på de informationer, der kom frem gennem hr. Haferkamp, men jeg håber, ministeren undskylder mig.

Så vil jeg sige, at hvad parlamentsmedlemmer siger, vedkommer ikke os her, men det, som jeg synes ministeren tager for let på, er kommissionsmedlemmets udtalelser, for disse udtalelser er fremsat i et offentligt pressecommuniqué af et medlem af Kommissionen, altså et medlem af det kollegium, der er ansvarligt for Kommissionen. Det er

ikke noget, som bare er sagt for sjov til en journalist, det er fremsat i et pressecommuniqué efter et møde, og derfor synes jeg, at ministeren tager for løst på det. Jeg synes, at han burde gøre institutionen opmærksom på, at den er langt ud over sine beføjelser, når den offentliggør noget sådant.

Men nu siger ministeren — og da vi jo gerne skal have noget fornuftigt ud af det her, så vil jeg gerne holde fast ved det — at man bl. a. i Kommissionen er fejlagtigt underrettet om de danske ordninger. Så vil jeg gerne spørge ministeren, om man kunne tænke sig, at man i ministeriet eller i regeringen prøvede at udarbejde informationsmateriale, så at bl. a. kommissionsmedlemmerne fandt ud af, hvad der rent faktisk foregår heroppe, således at vi undgår offentlige udtalelser, der strider mod det, som i alt fald dette folketing er enigt om. Jeg spørger altså: vil man gøre et forsøg på at underrette ved at lave et informationsmateriale eller på anden vis, således at vi undgår det en anden gang?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne sige til hr. Maigaard, at hvis et pressecommuniqué overhovedet skal have nogen betydning, skal det selvfølgelig være offentligt. Det er — jeg står med det her — Parlamentets informationspapir, det er Parlamentets informationsbureau, der har meddelt, hvad der foregik i et parlamentsudvalg, og man har altså forklaret, at forskellige medlemmer, og kommissær Haferkamp, har kritiseret det engelske og det danske forbehold.

Jeg mener, at det er en ret, man må sikre også kommissionsmedlemmer, og jeg ville være meget betænkelig ved at fratage kommissionsmedlemmer ret til at ytre sig. Vi har jo et dansk kommissionsmedlem, hr. Gundelach, som også ofte har ytret sig i den offentlige debat. I de fleste tilfælde ytrer han sig på en måde, som er i overensstemmelse med mine synspunkter, men han er ikke forpligtet til det. Nogle gange er der i hvert fald nuancer, men der findes jo andre kommissionsmedlemmer, bl. a. landbrugs-kommissionsmedlemmet hr. Lardinois, som meget ofte udtrykker synspunkter, der er diametralt modsat mine, og jeg kan ikke se, at vi kan hindre dem i noget sådant.